

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Rejonowego K. J.

po rozpoznaniu w dniach 7 lutego 2017 r., 7 marca 2017 r.

sprawy

1. A. K. (1) (K.)

s. A. i L. z domu K.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 13 września 2016r. w Ł. gm. P. stosując przemoc w postaci siły fizycznej, szarpiąc i odpychając oraz szczując psami zmuszał funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), starszą aspirant M. Z. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) do zaniechania wykonania prawnych czynności służbowych w postaci zatrzymania podejrzanego K. K. (2) oraz przeszukania jego pomieszczeń mieszkalnych realizowanych na podstawie postanowienia o zatrzymaniu podejrzanego i przeszukania wydanego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. do sprawy PR 4Ds.383/16, a nadto uderzając w rękę funkcjonariusza Policji aspiranta D. J. (1) naruszył jego nietykalność cielesną w związku i podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych

tj. o przestępstwo art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk

2. W dniu 13 września 2016r. w Ł. gm. P. używając słów powszechnie uznawanych za obraźliwe znieważył funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), starszą aspirant M. Z. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 kk

2. A. K. (2) (K.)

s. B. i H. z domu R.

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

3. W dniu 13 września 2016r. w Ł. gm. P. stosując przemoc w postaci siły fizycznej, szarpiąc i odpychając zmuszał funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), starszą aspirant M. Z. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) do zaniechania wykonania prawnych czynności służbowych w postaci zatrzymania podejrzanego K. K. (2) oraz przeszukania jego pomieszczeń mieszkalnych realizowanych na podstawie postanowienia o zatrzymaniu podejrzanego i przeszukania wydanego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. do sprawy (...).383/16

tj. o przestępstwo z art. 224 § 2 kk

4. W dniu 13 września 2016r. w Ł. gm. P. używając słów powszechnie uznawanych za obraźliwe znieważył funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), starszą aspirant M. Z. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 kk

I. w granicach zarzucanego oskarżonemu A. K. (1) czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 13 września 2016 r. w Ł. wspólnie z A. K. (2) stosując przemoc w postaci szarpania za odzież i odpychania oraz szczując psami zmuszał funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) do zaniechania wykonania prawnych czynności służbowych w postaci zatrzymania podejrzanego K. K. (2) oraz przeszukania jego pomieszczeń mieszkalnych realizowanych na podstawie postanowienia o zatrzymaniu podejrzanego i przeszukania wydanego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. do sprawy PR 4Ds.383/16, naruszając tym nietykalność cielesną w/w funkcjonariuszy Policji w związku i podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych, tj. przestępstwa z art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 2 kk przy zast. art. 11 § 3 kk oraz art. 37a kk wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. uznaje oskarżonego A. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk oraz art. 86 § 1 i § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu A. K. (1) łączną karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie III wyroku łącznej kary grzywny zalicza oskarżonemu A. K. (1) okres zatrzymania w dniu 13.09.2016r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważnym dwóm stawkom dziennym grzywny;

V. w granicach zarzucanego oskarżonemu A. K. (2) czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 13 września 2016 r. w Ł. wspólnie z A. K. (1) stosując przemoc w postaci szarpania za odzież i odpychania zmuszał funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. podinspektora M. K. (1), aspiranta D. J. (1), młodszą aspirant A. W. (1), sierżanta sztabowego K. W. (1), sierżanta P. W. (1) oraz funkcjonariusza Komendy Wojewódzkiej Policji w O. podkomisarza G. F. (1) do zaniechania wykonania prawnych czynności służbowych w postaci zatrzymania podejrzanego K. K. (2) oraz przeszukania jego pomieszczeń mieszkalnych realizowanych na podstawie postanowienia o zatrzymaniu podejrzanego i przeszukania wydanego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. do sprawy PR 4Ds.383/16, naruszając tym nietykalność cielesną w/w funkcjonariuszy Policji w związku i podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych, tj. przestępstwa z art. 224 § 2 kk i art. 222 § 1 kk przy

zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 224 § 2 kk przy zast. art.11 § 3 kk oraz art. 37a kk wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

VI. uznaje oskarżonego A. K. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 4 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

VII. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk oraz art. 86 § 1 i § 2 kk za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu A. K. (2) łączną karę 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie VII wyroku łącznej kary grzywny zalicza oskarżonemu A. K. (2) okres zatrzymania w dniu 13.09.2016r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

IX. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 120 zł tytułem opłaty;

X. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego A. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 410 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 360 zł tytułem opłaty;

Sygnatura akt: II K 755/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

13 września 2016 r. funkcjonariusze policji w osobach D. J. (1), G. F. (1), M. K. (1), A. W. (1), M. Z. (1), P. W. (1) oraz K. W. (1) wykonywali czynności procesowe zatrzymania K. K. (2) i przeszukania jego pomieszczeń mieszkalnych w Ł.. Powyższe wykonywali na podstawie postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w O., w ramach postępowania karnego o sygn. 4 Ds.383/16 tamtejszej prokuratury. Po godzinie 6 rano w/w funkcjonariusze podjechali na posesję przy ul.(...). K. funkcjonariuszy podeszło do drzwi frontowych budynku, a pozostali udali się na tyły budynku celem zapobieżenia ewentualnej ucieczce K. K. (2). Po dzwonku, do drzwi podszedł do nich oskarżony A. K. (2), któremu przez oszklenie w drzwiach funkcjonariusze okazali legitymacje służbowe oraz przedstawiając się wyjawili powód przybycia. A. K. (2) wpuścił funkcjonariuszy do domu prowadząc ich do salonu. Zawołał też na młodszego syna K., aby ten zszedł na dół. Po chwili do salonu zeszli bracia A. i K. K. (4). Od samego początku oskarżeni zachowywali się względem funkcjonariuszy arogancko, kwestionowali ich prawo do wykonywania czynności procesowych w ich miejscu zamieszkania, po chwili zaczęli kierować do funkcjonariuszy wulgarne i obelżywe określenia. Funkcjonariusze apelowali do oskarżonych o zachowanie spokoju oraz nieutrudnianie czynności z podejrzanym K. K. (2), któremu okazano prokuratorskie postanowienia, informując go nadto o ich treści. K. K. (2) kwestionował zasadność tych postanowień, twierdząc, że jest niewinny i że został wrobiony. W związku z tym, że K. K. (2) miał zostać zatrzymany, a następnie po przeszukaniu doprowadzony do Prokuratury Rejonowej w O. funkcjonariusz D. J. (1) po poinformowaniu go o tym podszedł do niego z kajdankami. Wtedy A. i A. K. (1) podeszli do niego, zaczęli łąpać go za ręce oraz odpychać uniemożliwiając mu założenie K. K. (2) kajdanek. W pewnym momencie D. J. (1) został przez A. K. (1) uderzony w rękę i podjął decyzję o obezwładnieniu go. W trakcie tej czynności przewrócili się na łóżko. A. K. (1) zaczął odpychać udzielających D. J. (1) pomocy funkcjonariuszy. A. K. (1) wydawał też biegającym po domu psom komendę do ataku na funkcjonariuszy. W tym czasie A. K. (2) odpychał oraz usiłował uderzyć funkcjonariusza M. K. (1), ale został przez funkcjonariusza K. W. (1) powstrzymany i podjęto decyzję także o jego zatrzymaniu. Przebieg sytuacji obserwowała funkcjonariusz M. Z. (1), która w końcu wyszła na zewnątrz wzywając dodatkowy patrol policji oraz pogotowie, ponieważ A. K. (2) uskarżał się na ból ręki. W końcu funkcjonariuszom udało się oskarżonych

obezwładnić, zakuwając ich w kajdanki. W kajdanki zakuto także K. K. (2). Oskarżeni cały czas używali pod adresem funkcjonariuszy obraźliwych i poniżających ich określeń. K. z funkcjonariuszy kontynuowało czynności z K. K. (2) udając się z im do jego pokoju. W międzyczasie na miejsce przyjechał patrol policji z KPP w P. oraz pogotowie ratunkowe. W obecności (...) funkcjonariuszy M. M. (1) oraz I. P. oskarżeni nadal znieważali funkcjonariuszy z O., nie uskarżali się przy tym na agresywne zachowanie policji. Po dokonaniu sprawdzeń patrol z P. zakończył interwencję. Ratownik medyczny przebadał A. K. (2) nie stwierdzając u niego widocznych obrażeń. A. K. (2) nie wyraził zgody na przewiezienie do (...) Centrum Medycznego. Po zakończeniu czynności z K. K. (2) oraz sporządzeniu stosownej dokumentacji funkcjonariusze zwolnili oskarżonych i odjechali z K. K. (2) do prokuratury.

Dowód: zeznania świadka D. J. – k.136-137,

zeznania świadka G. F. – k.137,

zeznania świadka M. K. – k.137,

zeznania świadka A. W. – k.138,

zeznania świadka M. Z. – k.138,,

zeznania świadka P. W. – k.138-139,

zeznania świadka K. W. – k.139,

zeznania świadka M. M.– k.139,

zeznania świadka S. S. – k.139-205,

częściowo wyjaśnienia A. K. (2) – k.136,145,

częściowo wyjaśnienia A. K. (1) – k.136,146-147,

notatka urzędowa – k.2,3,

protokoły zatrzymania osób – k.4,5,

karta informacyjna z leczenia – k.13,

kopie postanowień – k.83,84.

Oskarżeni A. i A. K. (1) nie przyznali się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyjaśnili, że zostali przez (...) funkcjonariuszy policji bez powodu obezwładnieni i zakuci, zaprzeczyli aby znieważali ich słownie. Podali, że funkcjonariusze oświadczyli im, że są z policji oraz wskazali na cel w jakim przyjechali.

Oskarżony A. K. (2), jest żonaty, ma dwoje dorosłych dzieci, wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, kierowcą, prowadzi działalność gospodarczą, z której deklaruje dochód w wysokości 1000 zł miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości, był uprzednio sądowo karany.

Oskarżony A. K. (1), jest kawalerem, nie ma dzieci, ma wykształcenie średnie - techniczne, z zawodu jest ekonomistą, pracuje w firmie ojca jako kierowca, z czego deklaruje dochód w wysokości 500 zł miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości, nie był uprzednio sądowo karany.

Dowód: wyjaśnienia A. K. (2) – k.136,145,

dane o karalności – k.71,

dane osobopoznawcze – k.72,

wyjaśnienia A. K. (1) – k.136,146-147,

dane o karalności – k.62,

dane osobopoznawcze – k.63.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonych A. i A. K. (2) zarzucanych im czynów, w kształcie przypisanym im wyrokiem nie budzą wątpliwości.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd opierał się na zeznaniach pokrzywdzonych funkcjonariuszy policji, a nadto zeznaniach świadka M. M. (1). Jeżeli chodzi o początkową fazę zdarzenia również i wyjaśnienia oskarżonych nie odbiegają istotnie od wersji podawanych przez pokrzywdzonych. W ocenie Sądu wskazane wyżej dowody, pozwalają na ustalenie rzeczywistego przebiegu zdarzenia podczas wykonywania czynności procesowych z K. K. (2) w dniu 13 września 2016 r. w Ł..

Bezspornym w sprawie jest, że zespół funkcjonariuszy policji realizujący prokuratorskie postanowienia o zatrzymaniu K. K. (2) oraz przeszukaniu jego pomieszczeń mieszkalnych działał w granicach prawa, zgodnie z procedurą uregulowaną w kodeksie postępowania karnego. Postępowanie karne toczyło się już przeciwko K. K. (2), a czynności dokonywane przez funkcjonariuszy policji zmierzały do wykonania czynności z podejrzanym oraz zabezpieczenia materiału dowodowego. Decyzje w tym zakresie podejmował nadzorujący śledztwo prokurator, funkcjonariusze nie działali ad hoc, a w sposób zaplanowany. Co więcej, prokuratorskie decyzje okazały się trafne, podejrzanego zatrzymano w miejscu zamieszkania, a jego pomieszczenia przeszukano.

W ocenie Sądu również i przebieg zleconych przez prokuratora czynności procesowych odbywał się zgodnie z procedurą. Funkcjonariusze przed wejściem do domu A. K. (2) przedstawili się, podali powody dla których przyjechali. Wreszcie okazali stosowne dokumenty K. K. (2), których ten jednak nie podpisał. Reakcja K. K. (2) na zaistniałą sytuację, to jest zapewnianie w obecności ojca i brata, że jest niewinny i że został wrobiony, doprowadziła do zaognienia sytuacji, wywołała agresywną reakcję oskarżonych, którzy zaczęli kwestionować działania funkcjonariuszy. Z agresji słownej przerodziła się w przemoc fizyczną, kiedy funkcjonariusz D. J. (1) chciał zakuć K. K. (2) w kajdanki. Obydwaj oskarżeni odpychając i zadając uderzenia chcieli to funkcjonariuszom udaremnić. Powyższe skutkowało zastosowaniem i wobec nich środków przymusu bezpośredniego, a następnie procesowe zatrzymanie z uwagi na popełnienie przestępstwa. Fakt ten został udokumentowany protokołami z zatrzymania oskarżonych, które sporządzono bezpośrednio po zdarzeniu (po godzinie 7 rano). Ustalenia te Sąd poczynił w oparciu o zbieżne i konsekwentne zeznania funkcjonariuszy policji, w tym i funkcjonariusza przybyłego na wezwanie z KPP w P.. Sąd nie stwierdził żadnych okoliczności wskazujących na to, żeby funkcjonariusze policji z O. pomawiali oskarżonych o coś, czego nie zrobili. Nie mieli też ku temu żadnych powodów, działali w granicach prawa, wykonując decyzje prokuratora w przewidziany w kpk sposób. Wreszcie, wersje (...) funkcjonariuszy częściowo potwierdził świadek M. M. (1). W jego obecności bowiem obydwaj oskarżeni nie zaprzestali słownych ataków na wykonujących czynności policjantów, nadal ich znieważali, zwłaszcza przez A. K. (1) w charakterystyczny zapamiętany przez tegoż świadka sposób.

W związku z powyższymi ustaleniami linię obrony oskarżonych zmierzającą do wykazania, że do całego zdarzenia doszło z winy funkcjonariuszy - ich nadmiernej agresji, uznać należy za chybioną. A. K. (2) wyjaśnił zatem, że kiedy żądał wylegitymowania się przez funkcjonariuszy, to nagle dwóch z nich do niego doskoczyło, rzuciło na ziemię i skuło kajdankami. W podobny sposób miano postąpić z jego synem A.. Z kolei A. K. (1) wyjaśnił, że jego ojca skuto na polecenie jednego z funkcjonariuszy, ponieważ przeszkadzał w czynnościach i denerwował policjantów. Wtedy też A. K. (1) miał zacząć mówić podniesionym głosem, co funkcjonariusze odebrali jako przejaw agresji i również go obezwładnili. A. K. (1) nie wykluczył, że używał słów niecenzuralnych, ale nie były one kierowane do funkcjonariuszy. Z relacji oskarżonych wynika więc, że zostali w sposób agresywny obezwładnieni, bez żadnego istotnego powodu.

Trudno zakładać taką reakcję wszystkich funkcjonariuszy na zgodne z prawem zachowanie się oskarżonych. W tym miejscu należy wskazać, że czynności związane z zatrzymywaniem osób i przeszukaniem pomieszczeń co do zasady cechuje swoista specyfika. Nawet kiedy są wykonywane na podstawie prokuratorskich postanowień, po uprzednim zaplanowaniu. Specyfika ta jest determinowana celem, jaki dana czynność ma zagwarantować. W realiach sprawy chodziło o zatrzymanie podejrzanego celem doprowadzenia do prokuratury oraz zabezpieczenie ewentualnych dowodów na potrzeby postępowania karnego. Oczywistym jest zatem, że czynności te musiały, zwłaszcza w początkowej fazie przebiegać dynamicznie, aby osiągnąć zakładany nimi cel. Funkcjonariusze wchodząc do domu oskarżonych nie wiedzieli jaką sytuację tam zastań, czy podejrzany podejmie próbę ucieczki czy też niszczenia lub ukrywania dowodów. Dla pozostałych domowników sytuacja taka z pewnością pozostawała niekomfortowa, niemniej funkcjonariusze policji działali w ramach swoich uprawnień wykonując obowiązki służbowe. Tym nie mniej zachowanie oskarżonych na prawne działanie funkcjonariuszy było nieadekwatne do zaistniałej sytuacji. Wielce obraźliwe epitety pod adresem funkcjonariuszy, a wreszcie i stosowanie wobec nich przemocy podczas zatrzymywania podejrzanego K. K. (2) nie mogło pozostać bez karnoprawnej na to reakcji.

W obliczu tych ustaleń należało przyjąć, że zarówno A. jak i A. K. (1) działając w przypisany im wyrokiem sposób wypełnili ustawowe znamiona czynów z art.224 §2 i art.222 §1 kk przy zastosowaniu art.11 §2 kk, a nadto dopuścili się występku z art.226 §1 kk. Art.224 §2 kk stanowi, że tej samej karze (do trzech lat pozbawienia wolności) podlega, kto stosuje przemoc lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej do przedsięwzięcia lub zaniechania prawnej czynności służbowej, a art.222 §1 kk, że kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Z kolei zgodnie z przepisem art.226 §1 kk, kto znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego niezbiecie wynika, że zachowanie obydwóch oskarżonych wyczerpało zespół znamion typów czynów zabronionych opisanych we wspomnianych przepisach kodeksu karnego. Bezspornym jest, że funkcjonariusze zostali znieważeni podczas i w związku z pełnieniem czynności służbowych (zatrzymania K. K. (2), przeszukania). Używane przez oskarżonych pod adresem funkcjonariuszy epitety są powszechnie uznane za obelżywe i poniżające. Natomiast szarpiąc za odzież oraz odpychając wykonujących legalne czynności służbowe funkcjonariuszy policji, oskarżeni stosowali wobec nich przemoc w celu zmuszenia do zaniechania ich. W związku z tym, że przemoc przybrała formę naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariuszy Sąd przyjął w tym zakresie wobec obu oskarżonych kwalifikację kumulatywną (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 13 maja 2003 r., sygn. akt II AKa 122/0, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych rok 2003, Nr 11, poz. 108, str. 9 oraz Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 9 października 2003 r., sygn.. akt, II AKa 259/03, O.: Prokuratura i Prawo rok 2004, Nr 8, poz. 17, str. 12).

Odnosnie wymierzonych oskarżonym kar, to zgodnie z przepisami art.53 §1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. §2 stanowi zaś, iż wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Sąd przyjął, że wymierzone oskarżonym za występki kary grzywny (przy zastosowaniu art.37a kk), odpowiednio po 100 i 50 stawek dziennych, wespół z karą łączną 120 stawek dziennych grzywny wdrożą oskarżonych do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, w szczególności w zakresie poszanowania działania instytucji państwowych oraz ich funkcjonariuszy. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu znacznego stopnia zawinienia, jak i

stopnia społecznej szkodliwości czynów (zaatakowanie funkcjonariuszy wykonujących czynności służbowe zgodnie z przepisami, sposobu ich lżenia) kary te będą współmierną odpłatą za ich popełnienie. Brak zróżnicowania w wymierzonych oskarżonym karach spowodowany jest równym stopniem winy każdego z oskarżonych oraz podobnym sposobem działania każdego z ich. Sąd wziął i pod uwagę, że oskarżeni wystąpili niejako z chęci dopomożenia członkowi rodziny, zwłaszcza, że K. K. (2) początkowo zapewniał domowników o swojej niewinności (później wyraził zgodę na wydanie wyroku bez przeprowadzania rozprawy). Jako okoliczności łagodzące Sąd przyjął uprzednią niekaralność oskarżonych (za wyjątkiem skazania A. K. (2) za przestępstwo karnoskarbowe) oraz ich ustabilizowaną sytuację życiową. Zdaniem Sądu wymierzone oskarżonym kary, spełnią wobec oskarżonych swoje cele: wychowawczy, prewencyjny i represyjny, osiągną również swoje cele w zakresie prewencji ogólnej.

Ustalając oskarżonym wysokość stawki dziennej grzywny Sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art.33 §3 kk ich dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, różnicując w tym zakresie wysokość stawki dziennej. Oskarżonemu A. K. (2) jako właścicielowi firmy transportowej Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na 30 zł, natomiast oskarżonemu A. K. (1), jako w niej zatrudnionemu pracownikowi 10 zł.

Zaliczenie okresu zatrzymania na poczet kary grzywny znajduje oparcie w protokołach zatrzymania osoby oraz wynika z art.63 §1 kk.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cytowanych w pkt. IX i X wyroku.